

ارزیابی تأثیر عصاره آنگوزه بر افزایش رشد باکتریهای پروبیوتیک لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس و بیفیدوباکتریوم

بیفیدوم

امیر سیاهی^{۱*}، عباس حسینی زاده قاسمی^۱، مسعود عمادی^۱، مصطفی کربنده^۱

۱. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کازرون، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، کازرون، ایران

amir_sayahi711@yahoo.com

مقدمه: فرآورده های پروبیوتیکی محصولاتی مفید برای سلامتی انسان ها هستند. سرعت رشد باکتری های پروبیوتیک در محیط های پایه فرآورده های تخمیری پایین است. در این پژوهش تأثیر عصاره آنگوزه به عنوان محرک رشد، بر قابلیت زیستی و سرعت تخمیر پروبیوتیک ها مورد مطالعه قرار گرفت. مواد و روش ها: جهت تعیین تأثیر دوزهای مختلف عصاره آنگوزه (۰، ۲، ۴، ۶ درصد) بر افزایش رشد باکتری های پروبیوتیکی در شیر و ماست در مرحله اول از باکتری لیوفیلیزه لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس به یک لیتر شیر کم چرب استریلیزه افزوده و به عنوان شاهد در نظر گرفته شد. در سه ظرف باقی مانده علاوه بر باکتری و شیر، مقدار ۲، ۴، ۶ درصد عصاره آنگوزه نیز افزوده گردید. مرحله دوم تولید شیر بیفیدوباکتریوم بیفیدوم مشابه مرحله اول، مرحله سوم تولید ماست لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس و مرحله چهارم تولید ماست بیفیدوباکتریوم بیفیدوم انجام گرفت. یافته ها: زمان ماندگاری محصولات در روزهای ۱، ۵، ۱۰ و ۲۰ مورد ارزیابی قرار گرفت. با افزایش غلظت عصاره آنگوزه، افزایش رشد باکتری سریع تر و زمان برای رسیدن به اسیدیته مورد نظر کوتاه تر بود. هر چه میزان غلظت عصاره آنگوزه بیشتر شد سرعت رشد پروبیوتیک ها افزایش یافت و قوام ماست تولیدی بیشتر بود به طوری که ماست شاهد کم ترین قوام و ماست ۶ درصد بیشترین قوام را داشت. نتیجه گیری: پیشرفت اسیدیته در ماست لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس سریع تر ولی مدت زمان ماندگاری آن کوتاه تر بود. ماست حاوی لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس نسبت به ماست بیفیدوباکتریوم بیفیدوم ترش تر بود.

کلمات کلیدی: بیفیدوباکتریوم بیفیدوم، پروبیوتیک، عصاره آنگوزه، لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس

بررسی سرواپیدمیولوژی لیشمانیوز احشایی در سگ های شهرستان سمنان و مهدیشهر (سال ۱۳۹۶)

بهاره فلاح علمداری^۱، عماد چنگیزی^{۲*}، مهدی محبعلی^۳، تارا رکابدار^۴

۱. دانشجوی دکتری حرفه ای دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه سمنان

۲. گروه پاتوبیولوژی، دانشیار دانشکده دامپزشکی دانشگاه سمنان،

۳. متخصص انگل شناسی و قارچ شناسی پزشکی، استاد دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تهران.

۴. دانشجوی دکتری حرفه ای دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه سمنان.

echangizi@gmail.com

مقدمه: لیشمانیوز احشایی (کالاآزار یا بیماری سیاه) یک عفونت سیستمیک ناشی از انگل های لیشمانیاست که از علائم بارز آن تب، کاهش وزن، بزرگ شدن طحال، کبد و آنمی با کاهش تمام عناصر سلولی است. لیشمانیوز احشایی سگ و سگ سانان به وسیله تک یاخته ای به نام لیشمانیا اینفانتوم ایجاد می گردد. سگ های اهلی مهمترین مخازن این بیماری برای انسان به شمار می روند. با توجه به این که بیش از نیمی از سگ های مبتلا به عفونت لیشمانیایی فاقد علائم بالینی هستند و تاخیر در تشخیص و درمان کالاآزار با مرگ و میر زیاد بیماران همراه است، بر آن شدیم تا مطالعه حاضر را انجام دهیم. روش کار: ۱۴۰ قلاده سگ از سگ های اهلی مناطق سمنان و مهدیشهر موارد مطالعه شدند. از هر سگ ۲CC خون تهیه و در شرایط استریل به آزمایشگاه منتقل شد و با روش DAT (Direct agglutination test) از نظر حضور آنتی بادی اختصاصی لیشمانیوز احشایی در سرم حیوان مورد بررسی قرار گرفت. نتایج: ۹/۲٪ (۴ قلاده) از سگ ها از نظر حضور آنتی بادی اختصاصی لیشمانیوز احشایی مثبت بودند که شامل ۶/۴٪ از سگ های منطقه سمنان و ۵/۹٪ از سگ های منطقه شه میرزاد مبتلا به لیشمانیوز احشایی بودند. بحث و نتیجه گیری: با توجه به مبتلا بودن ۹/۲٪ از سگ های اهلی منطقه سمنان و مهدیشهر از نظر لیشمانیوز احشایی، توصیه می شود اقدامات لازم جهت افزایش آگاهی در خصوص خطرات بیماری و تشخیص سریع بیماری به خصوص در کودکان صورت گیرد.

کلمات کلیدی: لیشمانیوز احشایی، لیشمانیا اینفانتوم، سرواپیدمیولوژی، انگل، DAT